

tører nu, og at man altid vilde vælge saadan en. Det kan gerne være, men det Hovedmoment, jeg tillod mig at fremhæve, er Statens Indflydelse paa Direktionen, ligesom Hovedmomentet i det andet Forhold er Statens Indflydelse paa Sammensætningen af Repræsentantskabet.

Med Hensyn til Filialerne skal jeg henvise til, hvad jeg før sagde, at en Bank som Nationalbanken bør have Filialer omkring i Landet, for at dens Virksomhed kan komme Befolkningen til gode i saa stor Udstrækning som muligt.

Ministerens Motivering af sit Standpunkt med Hensyn til Skatterne er ganske mærkelig. Det forekommer mig, at den Sum, han nævnedes, baade for Statskatten og Kommuneskatten, 70—75,000 Kr., ikke er nogen stor Sum. En saadan Sum maa en Institution som Nationalbanken meget let kunne betale. Alle de andre Banker maa betale Skatter efter de ny Skattelove, baade Formue- og Indtægtsskat og de Ejendomsskatter, der paa-hvile dem, uden at deres Soliditet derfor rokkes, og saa skulde Nationalbanken, som er betydelig gunstigere stillet end alle de andre Banker, ikke kunne gøre det? Jeg kan slet ikke se, at denne Sum kan trykke den i nævneværdig Grad. Den højtærede Minister sagde, at den har en enestaaende Stilling i Landet, og der kom den højtærede Minister ind paa noget, som jeg takker Ministeren for, da det falder sammen med, hvad jeg tillod mig at udtale ved første Behandling, nemlig, at enhver Mand, der gaar med en Tikroneseddel i Lommen, svarer Afgift deraf til Banken. Ja, netop! En saadan Seddel er et Laan, som Banken udsteder til den store Befolkning, og som den ikke selv betaler Rente af, men tjener Rente paa. Jeg kan imidlertid ikke forstaa, at det skulde være et Moment, hvorfor Banken skulde være skattefri. Disse to Ting have ikke synderligt med hinanden at gøre. Skulde de have det, maatte det være, at Banken, fordi den har det Privilegium at kunne kræve Afgift af enhver Borger i Landet, netop derfor bør betale Skat. Dette, at Pengene tjenes over hele Landet, medens Banken har Hovedkontor i København, synes jeg ikke, vejer noget til. Banken vil ogsaa komme til at svare Kommuneskat i de Byer, hvor den har Filialer. Alle andre Banker tjene ogsaa Penge over hele Landet, ganske vist paa en anden Maade, ikke ved Udstedelse af Sedler, men de gøre Forretning rundt

omkring, og de ere ikke fri for kommunale Skatter eller Statsskatter.

Jeg skal hermed tillade mig at fastholde de Ændringsforslag, jeg har stillet, og anbefale de ærede Medlemmer at stemme for dem.

Bjerre: Der er en hel Række Ændringer, jeg kunde have ønsket at faa indført i Loven, men som jeg har renonceret paa for ikke at volde Vanskeligheder, og jeg har derfor indskrænket mig til et Par enkelte Ændringsforslag. Jeg kunde have Lyst til, som det ogsaa blev gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og fra anden Side, at faa en helt ny Oktroj, og jeg kan ikke begribe, hvilke Vanskeligheder det skulde volde at tage disse gamle og meningsløse Bestemmelser, hvoraf Størstedelen slet ikke gælder og kun staar som Urimeligheder, undtagen for ganske enkelte Punkters Vedkommende, ud af Oktrojen. Men det har jeg ikke fastholdt. Jeg kunde ogsaa have ønsket, at Sammensætningen af Bankens Bestyrelse var bleven en noget anden og mere i Overensstemmelse med Forholdene i det øvrige Europa. Vedtage vi dette Forslag, er der intet Land i Europa, hvor Rigsdag og Regering faa mindre Indflydelse paa Statens Seddeludstedelse end i Danmark. I Norge vælger Rigsdagen hele Bestyrelsen, endog Filialbestyrelserne. Sverige har sin egen Bank, Tyskland og Frankrig ligesaa. Man kan sige, at i England vælger Parlamentet slet ingen Bestyrelsesmedlemmer, men der ere Forholdene ordnede paa en helt anden Maade. Englands Bank er paa en Maade Finanskasse for den engelske Stat. Den fører Regnskab med Englands Statsgæld og har i det hele Englands Statskasse at raade over, til stor Fordel selvfølgelig for Bank of England. Den har de Penge, som Staten har til Raadighed, i sine Kasser, og denne Ret har den Betydning, at Bank of England altid risikerer, hvis den ikke tager Hensyn nok til Regeringen, at denne Ret bliver frataget den, og dermed gaar det store Gode tabt for den. Den vil derfor altid være nødt til at staa sig vel med Regeringen og Parlamentet. Jeg kunde have ønsket at stille Ændringsforslag, men har dog ladet være dermed for ikke at volde Vanskeligheder.

Den højtærede Minister sagde, og det staar ogsaa i Forslaget, at ifølge den gamle Ordning have Aktionærerne ikke Stemmeret, de kunne ikke indstøtte Be-